

بررسی پیش بین های آشفتگی زناشویی از طریق خودافشاگری و همدلی

زهرا نادری نوبندگان^۱، فهیمه دهقانی^۲

۱- دکتری مشاوره، استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه یزد

۲- دکتری روانشناسی، استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه یزد

چکیده

آشفتگی زناشویی از جمله سازه هایی است که آمار بالایی از مراجعات دادگاهی را به خود اختصاص داده است. بنابراین هدف تحقیق حاضر بررسی پیش بین های آشفتگی در زندگی زناشویی زنان متأهل بود. روش پژوهش حاضر همبستگی و نمونه مورد مطالعه شامل ۱۰۰ نفر از دانشجویان زن دانشگاه یزد در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ بود، که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده عبارت بودند از پرسشنامه عدم ثبات زناشویی ادواردز، جانسون و آلن بوث (۱۹۸۷)، مقیاس خودافشایی وارینگ، هولدن و وسلی (۱۹۹۸) و پرسشنامه همدلی جولیف و فارینگتون (۲۰۰۶). تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل رگرسیون به شیوه همزمان انجام شد. یافته ها نشان داد از بین دو متغیر همدلی و خودافشایی، خودافشایی می تواند آشفتگی زناشویی را پیش بینی کند. به واسطه یافته به دست آمده می توان نتیجه گرفت که خودافشایی در زوج ها می تواند صمیمیت را افزایش و به دنبال آن آشفتگی زناشویی را کم کند.

کلید واژه ها: آشفتگی زناشویی، خودافشاگری، همدلی، دانشجویان